

॥ श्रीकरुणात्रिपदी ॥

शांत हो श्रीगुरुदत्ता । मम चित्ता शमवी आतां ॥ध्रु०॥
तूं केवळ माता जनिता ।सर्वथा तूं हितकर्ता ।
तूं आप्तस्वजन भ्राता ।सर्वथा तूचि त्राता ॥
(चाल)भयकर्ता तूं भयहर्ता ।दंडधर्ता तूं परिपाता ।
तुजवाचुनि न दुजी वार्ता ।तूं आर्ता आश्रय दत्ता ॥शांत हो श्रीगुरुदत्ता.. ॥१॥
अपराधास्तव गुरुनाथा ।जरि दंडा धरिसी यथार्था ।
तरी आम्ही गाउनि गाथा ।तव चरणीं नमवूं माथा ॥
(चाल)तूं तथापि दंडिसी देवा ।कोणाचा मग करूं धावा? ।
सोडविता दुसरा तेव्हां ।कोण दत्ता आम्हां त्राता? ।शांत हो श्रीगुरुदत्ता.. ॥२॥
तूं नटसा होउनि कोपी । दंडितांहि आम्ही पापी ।
पुनरपिही चुकत तथापि । आम्हांवरि नच संतापी ॥
(चाल)गच्छतः स्खलनं क्वापि ।असें मानुनि नच हो कोपी ।
निजकृपालेशा ओपी । आम्हांवरि तूं भगवंता ।शांत हो श्रीगुरुदत्ता.. ॥३॥
तव पदरीं असता ताता ।आडमार्गीं पाऊल पडतां ।
सांभाळुनि मार्गावरता । आणिता न दूजा त्राता ।
(चाल)निजबिरुदा आणुनि चित्ता । तूं पतीतपावन दत्ता ।
वळे आतां आम्हांवरता । करुणाघन तूं गुरुनाथा ।शांत हो श्रीगुरुदत्ता.. ॥४॥
सहकुटुंब सहपरिवार ।दास आम्ही हें घरदार ।
तव पदीं अर्पुं असार ।संसाराहित हा भार ।
(चाल)परिहरिसी करुणासिंधो ।तूं दीनानाथ सुबंधो ।
आम्हां अघलेश न बाधो । वासुदेव प्रार्थित दत्ता ॥५॥
शांत हो श्रीगुरुदत्ता । मम चित्ता शमवी आतां ॥ध्रु०॥

श्रीगुरुदत्ता जय भगवंता ।तें मन निष्ठुर न करी आता ॥ध्रु०॥
चोरें द्विजासी मारीतां मन जें ।कळवळलें तें कळवळो आतां ॥श्रीगुरुदत्ता॥१॥
पोटशूळानें द्विज तडफडता ।कळवळलें तें कळवळो आतां ॥श्रीगुरुदत्ता॥२॥
द्विजसुत मरता वळलें तें मन । हो कीं उदासीन न वळे आता ॥श्रीगुरुदत्ता॥३॥
सतिपति मरता काकुळती येता । वळलें तें मन न वळे कीं आतां ॥श्रीगुरुदत्ता॥४॥
श्रीगुरुदत्ता त्यजि निष्ठुरता । कोमल चित्ता वळवी आतां ॥श्रीगुरुदत्ता॥५॥

जय करुणाघन निजजनजीवन ।अनसूयानंदन पाहि जनार्दन ॥ध्रु०॥
निजअपराधें उफराटी दृष्टी ।होउनि पोटीं भय धरूं पावन ॥१॥जय०॥
तूं करुणाकर कधीं आम्हांवर । रुसशी न किंकरवरदकृपाघन ॥२॥जय०॥
वारी अपराध तूं मायबाप । तव मनीं कोपलेश न वामन ॥३॥जय०॥
बालकापराधा गणे जरी माता । तरी कोण त्राता देईल जीवन ॥४॥जय०॥
प्रार्थी वासुदेव पदीं ठेवी भाव ।पदीं देवो ठाव देव अत्रिनंदन ॥५॥जय०॥

॥ श्रीगुरुदेव दत्त ॥